

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 1961

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
36

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

N. 4143. Περί έγκρίσεως δαπανών τινων πραγματοποιηθεισών κατά τὰ οικονομικά έτη 1947 - 48, 1949 - 50, 1951 - 52, 1952 - 53, 1953 - 54, 1954 - 55, 1955 - 1956, 1957 και 1958 αρμοδιότητας Υπουργείου Έθνικής Αμύνης (Γ.Ε.Σ.) και τής έγγραφής των απαιτουμένων πιστώσεων εν τῷ Προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Υπουργείου τούτου τοῦ οικονομικοῦ έτους 1961 1

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

140. Περί καταργήσεως τοῦ ἐν COGNAC ἀμίσθου Υποπροξενείου και ιδρύσεως ἀμίσθου Προξενείου ἐν LA-ROCHELLE - PALLICE 2

141. Περί κυρώσεως τροποποιήσεων και συμπληρώσεων τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης 3

142. Περί τροποποιήσεως τοῦ άρθρου 23 τοῦ ἀπὸ 25.10.1958 Β. Διατάγματος «περὶ Κανονισμοῦ Ἀλληλογραφίας Χωροφυλακῆς» 4

143. Περί τρόπου ἀναθέσεως τής ἐκτυπώσεως γραμματοσήμων και προμηθείας τῶν ἀναγκασιούτων πρὸς τοῦτο ὑλικῶν 5

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

24. Περί έγκρίσεως ἀποφάσεως τής Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἀφορώσης τὸ ἐπιτόκιον τῶν καταθέσεων Ταμειουτηρίου παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπεζῇ 6

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 81)1961 Β. Δ. τοῦ Υπουργείου Ἐσωτερικῶν. 7

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 93)1961 Β. Δ. περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς 8

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 61)1961 Β. Δ. ἀρμοδιότητας Υπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων. 9

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4143

Περί έγκρίσεως δαπανών τινων πραγματοποιηθεισών κατά τὰ οικονομικά έτη 1947 - 48, 1949 - 50, 1951 - 52, 1952 - 53, 1953 - 54, 1954 - 55, 1955 - 56, 1957 και 1958 αρμοδιότητας Υπουργείου Ἐθνικῆς Αμύνης (Γ.Ε.Σ.) και τής έγγραφής των απαιτουμένων πιστώσεων εν τῷ Προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Υπουργείου τούτου τοῦ οικονομικοῦ έτους 1961.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τής Βουλῆς, ἀποφασίζομεν και διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐγκρίνονται αἱ κατωτέρω δαπάναι ἀρμοδιότητας τοῦ Γ.Ε.Σ. ἀναφερόμεναι εἰς παρελθόντα οικονομικά έτη και προερχόμεναι ἐξ ὀφειλῶν πρὸς τρίτους, μὴ ἐξοφληθεισῶν εἰσέτι.

2. Διὰ τὴν πληρωμὴν τούτων ἐγκρίνεται ἡ έγγραφη των απαιτουμένων πιστώσεων εν τῷ Εἰδικῷ Προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Υπουργείου Ἐθνικῆς Αμύνης Γ.Ε.Σ.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ἐξοδα παρελθόντων οικονομικῶν έτων.

Κεφ.	Ἐξοδα κλη. χρ. οἰκ. έτους	Δραχμῶν
122	1947-48	521,10
»	1949-50	126.284,35
»	1951-52	63.784,80
»	1952-53	176.825,55
»	1953-54	844.842,45
»	1954-55	187.280,15
»	1955-56	5.515.257,30
»	1957	2.638.359,05
»	1958	354.770,45

Σύνολον. 9.907.925,20

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΔΑΠΑΝΩΝ

Δαπάναι τοῦ Οἰκονομικοῦ έτους 1947-48.

Κεφ. 6 Ἄρθρ. 3. Καθυστερούμεναι εἰσφοραὶ
I.K.A. Δραχ. 521,10

Δαπάναι οικονομικοῦ έτους 1949-50.

Κεφ. 6 Ἄρθρ. 3. Μεταφορικά ἐλαιολιπαντικῶν [28.084,70

Κεφ. 8 Ἄρθρ. 13. Προμήθεια ὑφάσματος στολῆς Κλητῆρων Σ.Υ. δραχ. 98199,65

Σύνολον. 126.284,35

Δαπάναι τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1951-52.	
Κεφ. 8 Ἀρθρ. 3. Ἐξοδα συσκευασίας, φορτεκφορτωτικά δραχ.	61.658.—
Κεφ. 8 Ἀρθρ. 4. Μεταφοραὶ Στρ. Προσ/κοῦ καὶ ὑλικοῦ ἐπὶ πιστώσει δραχ.	2.126,80
Σύνολον.....	63.784,80

Δαπάναι τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1952-53.	
Κεφ. 8 Ἀρθρ. 3. Ἐξοδα συσκευασίας, φορτεκφορτωτικά δραχ.....	171.462,45
Κεφ. 8 Ἀρθρ. 4. Μεταφοραὶ Στρ. Προσ/κοῦ καὶ ὑλικοῦ ἐπὶ πιστώσει δραχ.	5.363,10
Σύνολον.....	176.825,55

Δαπάναι τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1953-54.	
Κεφ. 8 Ἀρθρ. 4. Μεταφοραὶ Στρ. Προσ/κοῦ καὶ ὑλικοῦ ἐπὶ πιστώσει δραχ.	844.842,45

Δαπάναι τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1954-55.	
Κεφ. 8 Ἀρθρ. 3. Δαπάναι φορτοεκφορτωτικῶν, συσκευασίας δραχ.	187.280,15

Δαπάναι τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1955-56.	
Κεφ. 8 Ἀρθρ. 3. Δαπάναι φορτοεκφορτωτικῶν καὶ συσκευασίας δραχ.	588.835,95
Κεφ. 8 Ἀρθρ. 4. Μεταφορὰ Στρ. Προσ/κοῦ καὶ ὑλικ. ἐπὶ πιστώσει δραχ.	291.733,35
Κεφ. 12 Ἀρθρ. 1. Συντηρήσεως τροφίμων, δαπάναι δραχ.	1.821.—
Κεφ. 12 Ἀρθρ. 3. Δαπάναι διαίτης ἀσθενῶν .	2.960.—
Κεφ. 128 Ἀρθρ. 2. Προμήθεια πρώτων ὑλῶν ἱματισμοῦ δραχ.	4.629.907,—
Σύνολον Δραχ.....	5.515.257,30

Δαπάναι τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1957.	
Κεφ. 8 Ἀρθρ. 4. Μεταφοραὶ Στρ. Προσ/κοῦ καὶ ὑλικοῦ ἐπὶ πιστώσει δραχ.	378.861,35
Κεφ. 105 Ἀρθρ. 2. Δαπάναι ἐκτάκτου ἐκπαίδευσως Δραχ.	1.204.339,70
Κεφ. 128 Ἀρθρ. 2. Προμήθεια πρώτων ὑλῶν εἰδῶν ἱματισμοῦ δραχ.	1.055.158.—
Σύνολον Δραχ.....	2.638.359,05

Δαπάναι οἰκονομικοῦ ἔτους 1958.	
Κεφ. 8 Ἀρθρ. 3. Ἐξοδα συσκευασίας φορτοεκφορτωτικά Δραχ.	89.842,—
Κεφ. 8 Ἀρθρ. 4. Μεταφοραὶ Στρατ. Προσ/κοῦ καὶ ὑλικοῦ ἐπὶ πιστώσει δραχ.	264.928,45
Σύνολον Δραχ.....	354.770,45

Ἡ ἔγκρισις τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν προϋποθέτει τὴν μὴ παραγραφὴν τῶν ἀντιστοιχῶν ἀπαιτήσεων.

Ὁ παρῶν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25 Φεβρουαρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ **Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Μαρτίου 1961

ΟΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 140

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἐν COGNAC ἀμίσθου Ὑποπροξενείου καὶ ἰδρύσεως ἀμίσθου Προξενείου ἐν LA ROCHELLE—PALLICE.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 17, 58, 59 καὶ 71 τοῦ Κ. Ν. 4952)1931, ὡς αὐτὸς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, τὴν ὑπ' ἀριθ. 3725 ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1960 γνωμοδότησιν τῆς ἐν Παρισίοις Ἡμετέρας Πρεσβείας, τὴν ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1960 γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 126)15.2.1961 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Καταργοῦμεν τὸ ἐν COGNAC ἀμίσθον Ὑποπροξενεῖον καὶ ἰδρύομεν ἀμίσθον Προξενεῖον ἐν LA ROCHELLE—PALLICE.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25 Φεβρουαρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 141

Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Θεσ)νίκης.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει: 1) Τὸ ἀρθρον 1 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 87)1936 Α. Ν. περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Προνοίας παρ' ἐκάστῳ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ τοῦ Κράτους, 2) τὸν ὑπ' ἀριθ. 753)1948 Νόμον περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορωσῶν τὴν περὶ Ταμείων Προνοίας Δικηγόρων Νομοθεσίαν καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 462)1960 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Κυροῦμεν τὰς ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης τῆς 15ης καὶ 22ας Νοεμβρίου 1959 ἀποφασισθείσας τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης, τοῦ ὑπὸ τοῦ 21)27 Φεβρουαρίου 1931 εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου 4630 τοῦ 1930 Π. Δ)τος ἐπικυρωθέντος Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη καὶ ἐκωδικοποιήθη καὶ περαιτέρω ἐτροποποιήθη διὰ: α) Τοῦ ἀπὸ 10ης Ἰανουαρίου 9 Φεβρουαρίου 1948 Β. Δ. δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 32 τῆς 9ης Φεβρουαρίου 1948 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος Α'), β) τοῦ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου — 28 Αὐγούστου 1954 Β. Δ. δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 202 τῆς 28.8.54 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος Α') καὶ γ) τοῦ ἀπὸ 23ης Δεκεμβρίου — 13 Φεβρουαρίου 1956 Β. Δ. δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 56 τῆς 13 Φεβρουαρίου 1956 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος Α'), καὶ ἐχούσας οὕτω:

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθρου 2 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς: Πέραν τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου καθοριζομένων κυρίων τοῦ Ταμείου σκοπῶν παρέχεται ὑπὸ τούτου ἰατρικὴ καὶ νοσηλευτικὴ ἐν γένει περίθαλψις εἰς δικηγόρους μέλη τοῦ Ταμείου καὶ τὰ παρ' αὐτῶν προστατευόμενα μέλη τῶν οἰκογενειῶν των κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν ἀρθρῳ 14 τοῦ παρόντος προβλεπόμενα.

Άρθρον 2.

Το άρθρον 4 τροποποιούμενον και συμπληρούμενον, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

Πόροι του Ταμείου είναι:

Α) Δραχμαί 1.000, ως δικαίωμα έγγραφης, καταβαλλόμενον ἐφ' ἅπαξ εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὸ παντὸς δικηγόρου τὸ πρῶτον διοριζομένου ἐν Θεσσαλονίκῃ, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποπράττωσιν τῶν Πανεπιστημιακῶν του σπουδῶν.

Διὰ τοὺς δικηγόρους τοὺς μετατιθεμένους ἐξ ἄλλων δικαστηρίων και ἐγγραφομένους εἰς τὸ Ταμεῖον, ὡς και τοὺς δημοσίους ἐν γένει ὑπαλλήλους τοὺς διοριζομένους δικηγόρους, τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς ὀρίζεται εἰς δραχμὰς 3.000.

Τὰ ἀνωτέρω δικαίωματα ἐγγραφῆς καταβάλλονται ὑπὸ μὲν τῶν ὑποχρέων τῆς πρώτης περιπτώσεως εἰς δύο ἴσας δόσεις, τῆς πρώτης καταβλητέας ἅμα τῇ ἐγγραφῇ των και τῆς δευτέρας ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ ταύτης, ὑπὸ δὲ τῶν λοιπῶν ὑποχρέων ἐξ ὀλοκλήρου ἅμα τῇ ἐγγραφῇ των.

Β) Δραχμαί 1.000 καταβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ δικηγόρου διὰ τὸν γάμον του ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελείσεως αὐτοῦ.

Γ) Τὰ κατὰ τὸ κατωτέρω ἀρθρον 9 παρ. 1 εἰσπραττόμενα ποσὰ ἐκ τῶν ἐν ἡλικίᾳ μείζονι τῶν 30 ἐτῶν νεοεισερχομένων εἰς τὸ Ταμεῖον δικηγόρων.

Δ) Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἐπιβαλλόμενα εἰς τὰ μέλη, πρόστιμα.

Ε) Τὰ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου κληροδοτήματα και δωρεαί.

ΣΤ) Οἱ τόκοι και τὰ λοιπὰ ἔσοδα ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου.

Ζ) Εἰδικὰ τέλη καταβαλλόμενα, ὡς κατωτέρω, ἅτινα ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ βαρύνουν τοὺς διαδίκους ἰδιώτας, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς τὸν ἐνεργοῦντα δικηγόρον ἢ δικολάβον ἐνεργοῦντα τὰς κατωτέρω πράξεις ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, οὗ κηρύσσονται ἀπαράδεκτα ἐν παραλείψει ἢ τε παράστασις και τὸ παρ' αὐτοῦ ὑπογραφόμενον σχετικὸν ἔγγραφο ἦτοι:

1. Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου πάσης ἀγωγῆς, αἰτήσεως, κλήσεως, ἀνακοινώσεως μετὰ προσηκλήσεως, παρεμβάσεως, ἀνακοπῆς κλπ., ἀπευθυνομένης ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου ἢ Εἰρηνοδίκου δρχ. 8.

2. Κατὰ πᾶσαν παράστασιν δικηγόρου ἢ δικολάβου ὑφ' οἰανδήποτε ἰδιότητα πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεως οἰασδήποτε διαδικασίας, μηδὲ τῆς τῶν ἐργατικῶν και μικροδιαφορῶν ἐξαιρουμένων ἢ κατὰ τὴν ὁδὸν ὄρκου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Εἰρηνοδικείου δρχ. 8. Ἐπὶ πάσης ἄλλης παραστάσεως ἢ αἰτήσεως ἢ ἐνστάσεως μὴ εἰδικῶς ἀνωτέρω μνημονομένης και ἀπευθυνομένης ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου ἢ Εἰρηνοδίκου ἢ Γραμματέως Εἰρηνοδικείου και ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως τὸ πρῶτον ἐγγραφομένης εἰς πινάκιον Εἰρηνοδικείου δρχ. 8. Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου ἐφέσεως κατ' Εἰρηνοδικειακῶν ἀποφάσεων δρχ. 15.

3. Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου πάσης ἀγωγῆς, ἐκθέσεως, αἰτήσεως, κλήσεως, ἀνακοινώσεως, παρεμβάσεως, ἀνακοπῆς πάσης φύσεως κλπ. ἀπευθυνομένης ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου, Πρωτοδίκου ἢ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν δρχ. 15.

4. Κατὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεως οἰασδήποτε ἢ κατὰ τὴν ὁδὸν ὄρκου ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ἢ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν δρχ. 15. Ἐπὶ πάσης ἄλλης παραστάσεως ἢ αἰτήσεως ἢ ἐνστάσεως μὴ εἰδικῶς ἀνωτέρω κατονομαζομένης και ἀπευθυνομένης ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ἢ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Εἰσηγητοῦ και ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως τὸ πρῶτον ἐγγραφομένης εἰς πινάκιον δρχ. 15. Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως Πρωτοδικείου ἢ Προέδρου Πρωτοδικῶν δρχ. 30, και ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου αἰτήσεως ἀναίρεσεως ἢ ἀναψηλαφήσεως κατ' ἀποφάσεως Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδικείου δρχ. 40.

5. Κατὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεως οἰασδήποτε ἢ κατὰ τὴν ὁδὸν ὄρκου και εἰς πᾶσαν ὑποβολὴν αἰτή-

σεως και ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου δικογράφου, ἀνακοπῆς, παρεμβάσεως κλήσεως κλπ. ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου ἢ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν δρχ. 30.

6. Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου αἰτήσεως πρὸς εἰσηγητὴν διεξαγωγῆς ἀποδείξεων και κατὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον εἰσηγητοῦ πρὸς διεξαγωγὴν μαρτυρικῆς ἀποδείξεως, αὐτοφίας και πραγματογνωμοσύνης δρχ. 15, πλην ἀναβλητικῶν, δι' ἃς καταβάλλεται τέλος δρχ. 10.

7. Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου μνηύσεως ἢ ἐγκλήσεως και πάσης ἄλλης αἰτήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς οἰανδήποτε δικαστικὴν ποινικὴν ἀρχὴν δρχ. 15.

8. Ἐπὶ τοῦ ὑπομνήματος οἰουδήποτε διαδίκου ὑποβαλλόμενον κατὰ τὸ στάδιον τῆς προανακρίσεως δρχ. 8 και ἐπὶ τοῦ ὑπομνήματος ὑποβαλλομένου κατὰ τὸ στάδιον τῆς κυρίας ἀνακρίσεως δρχ. 15.

9. Κατὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς ἀπολογίαὶν κατηγορουμένου ἐνώπιον ἐνεργοῦντος προανακρίσιν δρχ. 15 και ἐνώπιον ἀνακριτοῦ κυρίας ἀνακρίσεως δρχ. 30.

10. Ἐπὶ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ ἀπευθυνομένου πρὸς τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν δρχ. 15 και ἐπὶ τοῦ ἀπευθυνομένου πρὸς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν δρχ. 30. Κατὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν δρχ. 15 και ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν ἐπίσης δρχ. 30.

11. Κατὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ πολιτικῶς ἐνέχοντος ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ Πταισματοδικείου δρχ. 20, Μονομ. Πλημμελειοδικείου δρχ. 40, Τριμελοῦς Ἐφετείου δρχ. 60, Εἰδικοῦ Ἐφετείου δρχ. 80, Κακούργιοδικείου δρχ. 80 και Στρατοδικείου δρχ. 50.

12. Ἐπὶ πάσης ἐνστάσεως, δηλώσεως, προσφυγῆς, ἀντιρρήσεως και οἰασδήποτε αἰτήσεως, κατὰ τοὺς φορολογικοὺς, τελωνειακοὺς και διοικητικοὺς ἐν γένει νόμους, πρὸς οἰανδήποτε διοικητικὴν ἢ δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀρχὴν, διοικητικὴν ἢ φορολογικὴν ἢ δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν Ἐπιτροπὴν ἢ Ἀσφαλιστικὸν Ὄργανισμὸν ἐν γένει δρχ. 12.

13. Ἐπὶ πάσης ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως πρωτοβαθμίων Διοικητικῶν και Φορολογικῶν ἐν γένει Δικαστηρίων και Ἀσφαλιστικῶν τοιούτων δρχ. 15. Κατὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον βεβαιωτικῶν φορολογικῶν ἀρχῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν πρὸς συμβιβασμὸν τοῦ φορολογουμένου δρχ. 12. Κατὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον Πρωτοβαθμίων Ἐπιτροπῶν, Διοικητικῶν, Φορολογικῶν και ἐν γένει Διοικητικῶν ἢ Φορολογικῶν Δικαστηρίων δρχ. 12. Ὁμοίως ἐνώπιον δευτεροβαθμίων και Ἐπιτροπῶν Ἀναθεωρήσεων δρχ. 15. Κατὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον Ἐπιτροπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὄργανισμῶν και Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων ἐν γένει δρχ. 12. Κατὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον Φορολογικοῦ Ἐφετείου δρχ. 30. Δὲν ὀφείλεται παράστασις προκειμένου περὶ ὑποστηρίξεως αἰτήσεως ἀναβολῆς ἐνώπιον Διοικητικῶν και Φορολογικῶν ἐν γένει Δικαστηρίων, ἐφ' ὅσον ἢ αἴτησις ἀναβολῆς ὑπογράφεται ἀπὸ δικηγόρον.

14. Ἐπὶ πάσης ἐξωδίκου προσκλήσεως (ἐπὶ πλείονων ἐπιδόσεων τῆς αὐτῆς προσκλήσεως τὸ τέλος καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ, γενομένης μνείας περὶ τούτου εἰς τὰς λοιπὰς) δρχ. 5.

Ἐπὶ πάσης ἐπιταγῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τίτλου, ἐκτελεστοῦ (ἀποφάσεων δικαστικῶν, πρακτικῶν, διαταγῶν πληρωμῆς, διαιτητικῶν ἀποφάσεων, συμβολαίων κλπ.), ὡς και ἐπὶ πάσης ἐντολῆς πρὸς συμβολαιογράφον πρὸς ἐνέργειαν πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Ἰουλίου 1923, ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον ἢ ὑποθηκοφύλακα ἐπιτιθεμένης ἀναγγελίας πιστωτοῦ, κατὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον συμβολαιογράφου πρὸς σύνταξιν ἀντιρρήσεων ἢ ἀνακοπῆς κατὰ πινάκος κατατάξεως, κατὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον συμβολαιογράφου ἐπὶ ἀπογραφῆς, ἐπὶ παντὸς κατασχετηρίου εἰς χεῖρας τρίτου οἰασδήποτε ἀρμοδιότητος, ἐπὶ δηλώσεως τρίτου, ἐπὶ μιᾶς τῶν περιλήψεων ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως, ὡς και πάσης αἰτήσεως πρὸς ὑποθηκοφύλακα και ἐπὶ παντὸς κατὰ τὸ ἀρθρον

138 του Κώδικος Δικηγόρων συντασσόμενου λογαριασμού, ισολογισμού ή πίνακος προς υποστήριξιν ή υπεράσπισιν δίκης ή άλλης υποθέσεως δραχμ. 5.

15. 'Επί του πρωτοτύπου πάσης αίτήσεως ή προσφυγής ή παρεμβάσεως ή τριτακοπής και επί πάσης άλλης αίτήσεως μη ειδικώς κατονομαζομένης εν τῷ παρόντι και άπευθυνόμενης ενώπιον του Συμβουλίου 'Επικρατείας ή του Προέδρου δραχμ. 40.

16. 'Επί άσκήσεως ένδίκου μέσου: α) Κατ' άποφάσεως Πταισματοδικείου δραχμ. 8, β) κατ' άποφάσεως Πλημμελειοδικείου δραχμ. 15, γ) κατ' άποφάσεως 'Εφετείου και Κακουργιοδικείου δραχμ. 30.

17. 'Επί αίτησεων άπευθυνόμενων προς τους Γραμματείς των πολιτικών, ποινικών συμπεριλαμβανομένων και των Ειταγγελιών, διοικητικών ή Φορολογικών Δικαστηρίων ή 'Επιτροπών δια την χορήγησιν άντιγράφων παντός είδους ή πιστοποιητικού δραχμ. 10.

18. 'Επί πάσης μεταφράσεως έγγραφου δραχμ. 5.

19. 'Επί παντός άντιγράφου εκδιδόμενου παρά δικηγόρου συμφώνως τῷ άρθρῳ 47 του Κωδ. Δικηγόρων δραχμ. 2.

Η) Είσφορά 1 ο)ο επί των άποδοχῶν των επί παγία άντιμισθία έργαζομένων δικηγόρων.

*Άρθρον 3.

Το πρώτον έδάφιον του άρθρου 5 τροποποιούμενον άντικαθίσταται ως άκολούθως:

«Η είσπραξις των υπό του προηγουμένου άρθρου 4 ειδικῶν είσφορῶν γίνεται μέχρι μὲν του ποσού των δραχμῶν 10 κατά τρόπον κανονιζόμενον υπό τῆς Διοικ. 'Επιτροπῆς του Ταμείου, είτε δια διπλοτύπων, είτε άλλως πως, είτε δι' έπικολλήσεως ειδικῶν ένσήμου διαγραφόμενου υποχρεωτικῶς άμα τῇ έπικολλήσει του δια τῆς σφραγιδος τῆς ύπηρεσίας υπό του παραλαμβάνοντος ή εκδίδοντος το έγγραφον ύπαλλήλου επί τῇ κατά τους ύφισταμένους Νόμους όριζομένη πειθαρχική ποινή αὐτοῦ. Πέραν δὲ των δραχμῶν 10 υποχρεωτικῶς δια διπλοτύπου άποδείξεως, προσαρτωμένης εἰς τὸ οικεῖον δικόγραφον κατά τε τὴν κατάθεσιν και τὴν παράστασιν. 'Η διπλῆ χοῆσις του ένσήμου τιμωρεῖται κατά τὰς περι τούτου σχετικὰς διατάξεις των Νόμων».

*Άρθρον 4.

Το έδάφιον 1 του άρθρου 6 τροποποιεῖται μόνον ως προς τὸ ποσὸν του προβλεπομένου προστίμου, όπερ όρίζεται εἰς 100 εως 500 δραχμάς.

*Άρθρον 5.

Αἱ διατάξεις του άρθρου 9 έδ. δ' αριθ. 2, ως άντικατεστάθησαν δια των υπό τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 29ης Μαΐου 1955 άποφασισθεισῶν και δια του από 23 Δεκεμβρίου 1955)13 Φεβρουαρίου 1956 Β. Διατάγματος κυρωθεισῶν τροποποιήσεων, τροποποιούνται ως άκολούθως:

α) Το πρώτον έδάφιον τῆς υπό στοιχείον II διατάξεως τροποποιούμενον άντικαθίσταται ως εξής: «Εκαστος των μετόχων δικηγόρων υποχρεούται όπως έπικολλά κατά τὰ άνωτέρω καθ' εκαστον μήνα ένσημα πάσης φύσεως αξίας οὐχι ελάσσονος των 100 δραχμῶν.

β) 'Η εἰς τὴν διάταξιν υπό στοιχείον VI φράσις «θα ελέγχωνται υπό του διευθυντοῦ του Ταμείου» άντικαθίσταται δια τῆς «θα ελέγχωνται υπό τῆς ύπηρεσίας του Ταμείου».

γ) Το δεύτερον έδάφιον τῆς υπό στοιχείον IX διατάξεως εἰσαλείφεται.

δ) 'Η υπό στοιχείον X διάταξις καταργεῖται ολοσχερῶς από τῆς δημοσιεύσεως του παρόντος.

*Άρθρον 6.

'Η εἰς τὸ έδάφιον δ' του άρθρου 9 προστεθεῖσα δια των αὐτῶν ως άνω άποφασισθεισῶν και κυρωθεισῶν τροποποιήσεων ύπ' αριθ. 3 διάταξις άντικαθίσταται ως άκολούθως:

«'Ημέρα εξόδου του μετόχου εκ του Ταμείου, προκειμένου μὲν περι θανάτου, θεωρεῖται ή ημέρα ή πιστοποιουμένη εν

τῇ ληξιαρχική πράξει, προκειμένου δὲ περι παραιτήσεως ή ημέρα ύποβολῆς τῆς αίτήσεως εἰς τὸ 'Υπουργεῖον Δικαιοσύνης και προκειμένου περι μεταθέσεως από τῆς διαγραφῆς του μετατεθέντος εκ των μητρώων του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης.

*Άρθρον 7.

Το έδάφιον α' αριθ. 1 του άρθρου 10, ως εἶχε άντικατασταθῆ δια των υπό τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 29ης Μαΐου 1955 άποφασισθεισῶν και δια του από 23 Δεκεμβρίου 1955) 13 Φεβρουαρίου 1956 Β. Διατάγματος κυρωθεισῶν τροποποιήσεων, τροποποιούμενον άντικαθίσταται και αὐθις, ως άκο. λούθως:

Το προσωρινόν βοήθημα το χορηγούμενον εἰς τὰς εκτάκτους περιστάσεις τὰς άναφερομένας εν τῷ έδαφ. α' του άρθ. 2 δεν δύναται κατ' άνωτάτον όριον νὰ υπερβῆ τὰς δύο χιλιάδας δραχμάς δι' εκαστον μέτοχον—δικηγόρον έχοντα χρόνον συμμετοχῆς ελάσσονα τῆς πενταετίας, τὰς δρχ. τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίας δια τὸν έχοντα χρόνον συμμετοχῆς πέντε μέχρι δέκα ετών, τὰς δρχ. πέντε χιλιάδας πεντακοσίας δια τὸν έχοντα χρόνον συμμετοχῆς ένδεκα μέχρι δέκα πέντε ετών, τὰς δραχμάς επτά χιλιάδας δια τὸν έχοντα χρόνον συμμετοχῆς δέκα εἰς μέχρι εἰκοσι ετών, τὰς δραχμάς δώδεκα χιλιάδας δια τὸν έχοντα χρόνον συμμετοχῆς εἰκοσι ετών και άνω.

'Υπερβασις των άνωτέρω ποσῶν επιτρέπεται εἰς λίαν εκτάκτους περιστάσεις και εν περιπτώσει άπολύτου ανάγκης κατά τὴν κρίσιν τῆς Διοικ. 'Επιτροπῆς και μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς 'Εποπτικῆς 'Επιτροπῆς, ή ύπερβασις δὲ αὐτῇ εν οὐδεμιᾷ περιπτώσει επιτρέπεται νὰ ῆ άνωτέρα δι' εκαστον μέτοχον των δραχμῶν χιλίων δια τὴν πρώτην των ως άνω κατηγοριῶν των δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων δια τὴν δευτέραν των κατηγοριῶν, των δραχμῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων δια τὴν τρίτην, των δραχμῶν τριῶν χιλιάδων δια τὴν τετάρτην και των δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων δια τὴν πέμπτην των ως άνω κατηγοριῶν μετόχων.

'Ολως κατ' εξαίρεσιν προκειμένου περι μετόχων συμπληρωσάντων τὸ 60ὸν ετος τῆς ηλικίας των και 20αῖ συμμετοχὴν εἰς τὸ Ταμειον, ή 30 ετών συμμετοχὴν άνεξαρτήτως ηλικίας, δύναται κατά τὴν κρίσιν άμοστέρων των 'Επιτροπῶν και δι' ήτιολογημένης άποφάσεως αὐτῶν νὰ γίνῃ ύπερβασις κατά 100ο)ο των ως άνω καθοριζομένων άνωτάτων όσίων εφ' όσον παρίσταται άποδεδειγμένως άπόλυτος ανάγκη αντιμετωπίσεως υπό του μετόχου ιδιαιτέρως σοβαρῶν προσωπικῶν ή οικογενειακῶν περιστατικῶν, ως λόγου χάριν σοβαρὰ νόσος αὐτοῦ τούτου του μετόχου ή μέλους τῆς οικογενείας αὐτοῦ, ή τέλεισις γάμου θυγατρὸς του κλπ. Γενικῶς δὲ τὰ κατά τὸ έδάφιον τούτο παρεχόμενα προσωρινὰ βοηθήματα δεν δύναται εν συνόλω νὰ υπερβοῦν ετησίως τὸ ποσοστὸν των 20ο)ο επί των άνεκκαθαριστων εσόδων των πραγματοποιηθέντων υπό του Ταμείου και άνηκόντων εἰς τὴν χοῆσιν του άμέτως προηγουμένου έτους. 'Εν τῷ όρίῳ θε τούτω όφείλει ή Διοικητική 'Επιτροπὴ νὰ κανονίζῃ τὴν εκάστοτε παροχὴν αὐτῶν, εξαίρουμένων των κατά τὰ άνω ύπερβάσεων κατά 100ο)ο δια τους συμπληρώσαντας τὸ 60ὸν ετος και 20 ετών συμμετοχὴν εἰς τὸ Ταμειον ή 30 ετών συμμετοχὴν άνεξαρτήτως ηλικίας, αἱ τινες δύναται νὰ πραγματοποιοῦνται και καθ' ύπερβασιν του ως άνω ποσοστῶ 20ο)ο.

Τὰ προσωρινὰ ταῦτα βοηθήματα έχουν τὴν ευχέρειαν οἱ λαβόντες νὰ επιστρέψωσι προς τὸ Ταμειον, καθιστάμενα άλλως και μετὰ εν ετος από τῆς λήψεως των έντοκα επί επιτοκίῳ 2ο)ο. Δύναται δὲ προς τούτους νὰ επιδιωχθῆ και ή επιστροφή των μετ' άπόφασιν τῆς Διοικ. 'Επιτροπῆς και εὐθις ως ήθελε κατά τὴν κρίσιν τῆς εκλείψει ή ύφισταμένη κατά τὴν παροχὴν των ειδικῆ ανάγκη και εν γένει ήθελε μεταβληθῆ ή οικονομική κατάσταση του λαβόντος.

*Άρθρον 8.

Το έδάφιον β' του άρθρου 10 τροποποιούμενον άντικαθίσταται ως εξής:

1. 'Εν περιπτώσει έπιστρατεύσεως δικηγόρου μέλους του Ταμείου ως εφέδρου και έφ' όσον ούτος δέν φέρει τόν θαυμόν του άνθυπακτιστού ή άξιωματικού και δέν είναι έξ άλλου κατά την κρίσιν της Διοικ. 'Επιτροπής ομολογουμένως εύπορος, δικαιούται κατά την διάρκειαν της τοιαύτης έφεδρικής ύπηρεσίας του, αλλά και υπό τους άμεσως κατωτέρω τιθεμένους περιορισμούς και προϋποθέσεις εις την άπόληψιν ειδικού βοηθήματος έφεδρικής έπιστρατεύσεως μη έπιστραπέτου, διά την κάλυψιν των έξ' ούτης δημιουργουμένων έκτάκτων άναγκών και δυναμένου νά οσθήσθι μέχρι του ποσού κατ' άνώτατον όριον έν συνόλω των 2.000 δραχμών έτησίως δι' έκαστον μέτοχον τμηματικώς ή έφ' άπαξ χορηγουμένου. Το βοήθημα τούτο δύναται νά παρέχεται εις τόν στρατευθησόμενον αίτήσει του ή τούτου τυχόν εύρισκόμενου έκτός έξρας του, αίτήσει μέλους της οικογενείας του ή συγγενούς του μέχρι τρίτου θαυμού άναξικρέτως, έφ' όσον οι τελευταίοι ούτοι συνετηρούντο υπό του στρατευθέντος, της Διοικητικής 'Επιτροπής του Ταμείου κρινούσης έλευθέρως τάς ειδικάς έκάστοτε συνθήκας και περιπτώσεις περί της παροχής ή μη του βοηθήματος και δικαιουμένης συγχρόνως νά όρίξη και τό πρόσωπον εκ των μελών της οικογενείας εις ό θά καταβάλλεται, τούτο.

2. Τά διά την ως άνω αίτίαν παρεχόμενα βοηθήματα έπιστρατεύσεως δέν δύναται έν τώ συνόλω νά υπερβαίνωσι τό ποσόν των 100.000 δραχμών έτησίως.

*Άρθρον 9.

Τό έδάφιον γ' του άρθρου 10 τροποποιείται ως άκολουθως:

α) Αί ύπ' άριθμούς 2, 4 και 5 παράγραφοι του έδαφίου τούτου καταργούμεναι έξαλείφονται.

β) 'Η ύπ' άριθ. 3 παράγραφος άριθμείται ως παράγραφος ύπ' άριθ. 2 ή έν τέλει δέ αύτης ορατικά άσπερ όνωσ ποσόν έν ούδεμιά περιπτώσει δύναται νά ή άνώτερον του ήμίσεως του κατά τά κατωτέρω άρθρα οριζομένου ως βασιικού ποσού άποζημιώσεως άνευ των προσαυξήσεων» αντικαθίσταται διά της άσπερ όμως ποσόν έν ούδεμιά περιπτώσει δύναται νά ή άνώτερον του κατά τά κατωτέρω άρθρα οριζομένου ως βασιικού ποσού άποζημιώσεως άνευ των προσαυξήσεων».

*Άρθρον 10.

Τό έδάφιον α' παρ. 2 του άρθρου 11, ως είναι τροποποιηθή διά των υπό της Γενικής Συνελεύσεως της 8 12 1957 άποφαισεϊσών και διά του από 12 31 'Ιουλίου 1958 Β. Δ)τος κυρωθεισών τροποποιήσεων, τροποποιείται και αύθις ως άκολουθως: «'Από 1ης 'Ιανουαρίου 1960 τό βασιικόν ποσόν άποζημιώσεως συνίσταται εκ ποσού ίσου προς τό προκύπτον κεφάλαιον δι' άνατοκισμού δραχμών 14.000 προς 5 ο)ο έτησίως επί γόθρον ίσον προς τά έτη συμμετοχής του δικαιούχου εις τό Ταμείον και μέχρι συμπληρώσεως τό πολυ 35ετίας, πέραν της οποίας ούδεμία περαιτέρω προσαύξησις χωρεί».

*Άρθρον 11.

'Η ύπ' άριθ. 3 παράγραφος του έδαφίου α' του άρθρου 11 καταργουμένη άπαλείφεται.

*Άρθρον 12.

'Η έν τέλει του έδαφίου β' του άρθρου 11, ως τό έδάφιον τούτο αντικατεστάθη διά των υπό της Γενικής Συνελεύσεως της 29ης Μαΐου 1955 άποφαισεϊσών και διά του από 23 Δεκεμβρίου 1955 13 Φεβρουαρίου 1956 Β. Διατάγματος κυρωθεισών τροποποιήσεων, περίοδος, «μειωμένου όμως κατά ποσοστόν 10 ο)ο διά πών έλλείπον έτος προς συμπλήρωσιν τριάκοντα έτών συμμετοχής εις τό Ταμείον ή έφ' όσον τούτο θά είναι εύνοϊκώτερον δι' αυτόν, διά πών έτος έλλείπον προς συμπλήρωσιν του 60ου έτους της ηλικίας του» αντικαθίσταται ως έξής: «μειωμένου όμως κατά ποσοστόν 5 ο)ο διά πών έτος έλλείπον προς συμπλήρωσιν 30 έτών συμμετοχής εις τό Ταμείον».

*Άρθρον 13.

Τό έδάφιον γ' του άρθρου 12 τροποποιούμενον αντικαθίσταται ως άκολουθως: «'Η άποζημιώσις λόγω θανάτου συνί-

σταται έξ ολοκλήρου μέν του εις περιπτώσιν της λόγω γήρατος άποχωρήσεως παρεχομένου βοηθήματος (μετά των προσαυξήσεων), έφ' όσον, καθ' ήν ούτος έπέρχεται έποχην συντρέχουν και οι λοιποί άπαιτούμενοι όροι, ήτοι 10ετής συμμετοχή έν τώ Ταμείω, έν πάση δέ άλλη περιπτώσει ή άποζημιώσις λόγω θανάτου συνίσταται εκ του 1)2 της κατά τά άνω άποζημιώσεως λόγω άναπηρίας ήν θά έδικαιούτο νά λάβη ό άποδιώσας μέτοχος κατά τόν χρόνον του θανάτου, εάν άντ' αυτού έπήρχετο άναπηρία. Κατ' άμφοτέρας δέ τάς περιπτώσεις τούτας παρέχεται έν έλλείψει διαθήκης εκ των νομίμων κληρονόμων εις τόν επίζώντα σύζυγον, τους κατιόντας και τους εκ των άδελφών άνηλικούς άρρενας και εκ των θηλέων εις τάς άπόρους άγάμους ή χήρας άδελφάς κατά την κρίσιν της Διοικητικής 'Επιτροπής, έφ' όσον πάντοτε οι άδελφοί ούτοι συνετηρούντο υπό του άποθανόντος δικηγόρου, άποκλειομένων των λοιπών συγγενών. Κατά τά λοιπά επί των κληρονόμων τούτων εφαρμόζονται τά ισχύοντα επί της έξ άδιαθέτου διαδοχής. 'Εν περιπτώσει ύπάρξεως διαθήκης δικαιούνται τά υπό του διαθέτου όρισθέντα πρόσωπα, εφαρμοζομένων και των διατάξεων περί άναγκαίων κληρονόμων και νομίμου μόρας, πάντως όμως τά όρισθέντα πρόσωπα θέον νά είναι εκ των άνωτέρω άναφερομένων νομίμων κληρονόμων. Μη ύπαρχόντων τιοιούτων κληρονόμων έξ άδιαθέτου ή διαθήκης, τό βοήθημα παραμένει προς όφελος του Ταμείου λογιζόμενον εις τους πόρους του στοιχ. Ε' του άρθρου 4.

*Άρθρον 14

Τό άρθρον 14 λαμβάνει τόν άριθμόν 15, προστίθεται δέ υπό τόν τίτλον «'Ιατρική και 'Υγειονομική Περιθάλψις» άρθρον υπό τόν άριθμόν 14, έχον ως άκολουθως:

1. Το Ταμείον παρέχει εις τους μετόχους του και τά μέλη των οικογενειών των ιατρικήν και ύγειονομικήν περίθαλψιν, ήτις περιλαμβάνει.

α) Την ιατρικήν έξέτασιν των μετόχων και των μελών των οικογενειών αυτών, διά συνάψεως συμβάσεων μετ' ιατρών διαφόρων ειδικοτήτων και καταβολήν εις τους ιατρούς τούτους του όλου ή μέρους των συμπεφωνημένων ιατρικών άμοιβών.

β) Την χορήγησιν χρηματικών βοηθημάτων ύγειονομικής Περιθάλψεως εις τους μετόχους, λόγω σοβαράς άσθενείας.

γ) Την χορήγησιν βοηθήματος Τοκετού δι' έκαστον τοκετόν συζύγου μετόχου του Ταμείου.

δ) Την χορήγησιν έξόδων κηδείας, λόγω θανάτου μετόχου του Ταμείου.

2. Της ιατρικής περιθάλψεως δικαιούνται πάντες οι μέτοχοι του Ταμείου, αι σύζυγοι, τά άνήλικα άρρενα και άγρια θήλα τέκνα αυτών, οι γονείς και άπώτεροι άνιόντες, έφ' όσον δέν ενοιάζονται και συνετηρούνται άποθεδειγμένως υπό των Μετόχων. Της αυτης ιατρικής και ύγειονομικής περιθάλψεως δικαιούνται οι μέτοχοι και τά μέλη των οικογενειών των και επί έν έτος από της διακοσής των εκ του Ταμείου συνεπεία άπογορήσεως των έξ αυτού λόγω γήρατος ή άναπηρίας, ός και τά μέλη των οικογενειών των θνησκόντων μετόχων επί έν έτος από του θανάτου των.

3. Οι όροι και αι προϋποθέσεις και έν γένει λεπτομέρειαι της κατά τό παρόν άρθρον ιατρικής και ύγειονομικής περιθάλψεως θέλουσι όοισθί υπό Κανονισμού 'Υγειονομικής Περιθάλψεως συντασσόμενου υπό της Διοικητικής και 'Εποπτικής 'Επιτροπής του Ταμείου δυναμένης νά τροποποιή τούτον άναλόγως των έκάστοτε άναγκών και οικονομικών δυνατοτήτων του Ταμείου.

4. Της έν τώ παρόντι άρθρω ιατρικής και 'Υγειονομικής περιθάλψεως δέν δικαιούνται μέτοχοι του Ταμείου, έφ' όσον ούτοι είναι συγγενώς και μέλη οιοιδήποτε άλλου Ταμείου Προνοίας ή Περιθάλψεως καλύτεροντος έξ ολοκλήρου την κατά τό παρόν και τους ισχύοντας έκάστοτε Κανονισμούς προβλεπόμενην περίθαλψιν έκτός εάν ήθελον παραιτηθί της τοιαύτης περιθάλψεως.

5, Αί δια τήν 'Ιατρικήν και 'Υγειονομικήν περίθαλψιν δαπάναι δέν δύνανται έν τῷ συνόλῳ νά υπερβαίνωσιν τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 500.000 ἑτησίως.

Διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος ἄρθρου δημιουργουμένων δαπανῶν, τήν στατιστικὴν παρακολούθησιν κλπ. δημιουργεῖται εἰδικὸς λογαριασμὸς ὑπὸ τὸν τίτλον «'Ιατρική και 'Υγειονομική Περίθαλψις», ἐν ᾧ καταχωροῦνται ἐκάστοτε ἀναλυτικῶς εἰς χρέωσιν μὲν τὰ ὑπὸ τοῦ Ταμείου, συμφώνως τῷ εἰδικῷ Κανονισμῷ, καταβαλλόμενα ποσὰ δι' ἱατρικὰς ἀμοιβὰς, βοηθήματα ὑγειονομικῆς περιθάλψεως, βοηθήματα τοκετοῦ, ἔξοδα διαχειρίσεως, κλπ. εἰς πίστωσιν δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου καθορισθέν ποσὸν τῶν 500.000 δραχμῶν.

Ὁ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰδικὸς λογαριασμὸς κλείεται κατ' ἔτος μερίμνη και εὐθύνη τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς εἴτε ἐν πλήρει ἐξισώσει, εἴτε ἐν πιστωτικῷ ὑπολοίπῳ μεταφερομένῳ εἰς τὸ Ἀποθεματικὸν Ὑγειονομικῆς Περιθάλψεως.

* Ἄρθρον 15.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 14 (15 τῆς νέας ἀριθμητέως) συμπληρουμένη ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ὁ λαβὼν βοήθημα δικηγόρος κατὰ μίαν οἰανδήποτε τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 10 ἐδ. γ' 11 και 12 διαγράφεται ἐκ τοῦ Μητρώου τοῦ Ταμείου και εἰς οὐδὲν ἄλλο βοήθημα δικαιούται, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 14 παρ. 2. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει και διὰ πάντα ἄλλον ἐξερχόμενον ἢ ὀπωσδήποτε διαγραφόμενον τοῦ Ταμείου.

* Ἄρθρον 16.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14 καταργεῖται.

* Ἄρθρον 17.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 4 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 14 (15 νέας ἀριθμητέως) ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ὑπὸ τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς καθορίζεται ἐκάστοτε τὸ ἐπιτόκιον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταστατικοῦ καταβλητέου εἰς τὸ Ταμεῖον τόκου.

* Ἄρθρον 18.

Ἐκ τῆς πρώτης περιόδου τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 14 (15 νέας ἀριθμητέως) ἀπαλείφεται ἡ φράσις, ὡς και ὁ παρὰ τῷ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ Θεσσαλονίκης ὑπηρετῶν ἦδη ἑμισθὸς κλητῆρ και ἑμισθὸς τοιοῦτος παρὰ τῷ Ταμείῳ.

* Ἄρθρον 19.

Τὸ εἰς τήν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 14 (15 νέας ἀριθμητέως) τήν προστεθεῖσαν διὰ τῶν ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 29.5.1955 ἀποφασισθεῖσων και ὑπὸ τοῦ Β. Δ)τος 23 Δεκεμβρίου, 13 Φεβρουαρίου 1956 κυρωθεισῶν τροποποιήσεων ποσὸν τῶν δραχμῶν 10.000 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ 20.000.

* Ἄρθρον 20.

Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ ἄρθρου 16 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Τὰ μέλη τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται διὰ δύο ἔτη ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου. Ἐκλέξιμοι εἶναι δικηγόροι συμπληρώσαντες τοὐλάχιστον πενταετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν και συμμετοχὴν, ὄντες διορισμένοι και παρ' Ἐφέταις.

* Ἄρθρον 21.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 18 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ ὀφείλει εἰς τήν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους νά καταρτίσῃ και νά υποβάλλῃ εἰς τήν Γεν. Συνέλευσιν πρὸς ἔγκρισιν τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων και ἐξόδων εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς χρήσεως ὀφείλει νά υποβάλλῃ εἰς τήν Γεν. Συνέλευσιν τὸν ἀπολογισμὸν. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώ-

σεις ὁ προϋπολογισμὸς και ὁ ἀπολογισμὸς διανέμονται εἰς πάντα αἰτοῦντα, τοιχοκολλοῦνται δὲ εἰς τὸ ἐντευκτήριον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου και τήν αἴθουσαν τῶν Δικηγόρων παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ.

* Ἄρθρον 22.

Τὸ εἰς τήν δευτέραν περίοδον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 20, ποσὸν ἐν ἑκατομύριον δραχμῶν ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ δραχμῶν 100.000.

* Ἄρθρον 23.

Ἡ τελευταία περίοδος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 22 ἀπὸ τῆς λέξεως Ἐξαιρητικῶς μέχρι τέλους διαγράφεται.

* Ἄρθρον 24.

Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ ἄρθρου 26 τροποποιουμένη ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ὡς πρὸς τήν ἀπαρτίαν κλπ. ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ Κώδικος περὶ Δικηγόρων.

* Ἄρθρον 25.

Κυροῦνται αἱ ὑπὸ τῆς αὐτῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης ψηφισθεῖσαι μεταβατικαὶ διατάξεις, ἔχουσαι κατὰ τὸ σχετικὸν μέρος τῶν πρακτικῶν, ὡς ἔπονται:

Α') Εἰς τοὺς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1947 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1955 εἰσελθόντας εἰς τὸ Ταμεῖον εἰς ἡλικίαν μείζονα τῶν 30 ἐτῶν, οἵτινες κληθέντες δυνάμει ἀποφάσεως τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 9 ἐδ. 6' ἀριθ. 2 τοῦ ἰσχύοντος καταστατικοῦ ὅπως ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς τοιαύτης προσκλήσεως προθεσμίας δηλώσωσιν ἐὰν ἐπιθυμοῦν νά καταστήσωσιν μετοχικὴν τὴν πέραν τῶν 30 ἐτῶν ἡλικίαν των και καταβάλωσιν ἐντὸς ἔτους τὴν καθορισθεῖσαν διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην συνολικὴν εἰσφορὰν, παρέλειψαν νά υποβάλωσιν τὴν σχετικὴν δήλωσιν ἢ νά καταβάλωσιν τὴν καθορισθεῖσαν εἰσφορὰν παρέχεται τὸ δικαίωμα, ὅπως υποβάλωσιν τὴν παραλειφθεῖσαν δήλωσιν και καταβάλωσιν τὴν καθορισθεῖσαν σχετικὴν εἰσφορὰν των μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1962. Ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς θέλει ὑπολογισθῆ και καταβληθῆ τόκος ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 3ο)ο ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως ἔτους ἀπὸ τῆς πρώτης προσκλήσεως πρὸς καταβολὴν αὐτῆς. Τούτων γενομένων, ἦτοι ὑποβληθείσης τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως και καταβληθείσης τῆς εἰσφορᾶς ἐντόκως ὡς ἀνωτέρω αἴρονται δ' αὐτοὺς δηλώσαντας και καταβάλλοντας ἐντόκως τὴν εἰσφορὰν των μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1962 μετόχους τῆς κατηγορίας ταύτης συνέπειαι τοῦ ἄρθρου 9. ἐδαφ γ' τοῦ Καταστατικοῦ.

Β') Εἰς τοὺς μετόχους τοῦ Ταμείου, τοὺς μὴ παραδόσαντας μέχρι τοῦδε τὰ ἀσφαλιστικὰ αὐτῶν βιβλιάρια τῶν ἐτῶν 1956, 1957 και 1958 καθ' ἣν ὑποχρέωσιν ὑπέχον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 ἐδ. 8' ἀριθ. 2 τοῦ Καταστατικοῦ, παρέχεται προθεσμία ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεως εἰδικῆς προσκλήσεως τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου πρὸς κατάθεσιν τῶν ἀσφαλιστικῶν των βιβλαρίων τῶν ἐτῶν τούτων. Πραγματοποιήσεως τῆς καταθέσεως ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω ἐξαμήνου προθεσμίας, αἴρονται διὰ τοὺς καταθέτοντας τὰ βιβλιάρια των μετόχους ἀπασαι αἱ ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε μὴ καταθέσεως τούτων ἐπιζήμιοι συνέπειαι, ἀποβαλοῦσων τὴν ἰσχύν των και τῶν ἀποφάσεων τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς, καθ' ἃς ἑστερήθησαν οὗτοι τοῦ δικαιώματος τῆς προσμετρήσεως τῶν ἀνωτέρω ἐτῶν εἰς τὰ ἔτη συμμετοχῆς των εἰς τὸ Ταμεῖον.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Φεβρουαρίου 1961.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

B. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 142

(4)

Περί τροποποίησης του άρθρου 23 του από 25.10.1958 Β. Διατάγματος «περί Κανονισμού Ἀλληλογραφίας Χωροφυλακής».

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις: 1) τοῦ άρθρου 255 τοῦ Ν. Δ. 3365)1955 «περί Κώδικος τοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλ. Χωροφυλακῆς», 2) τοῦ Α. Ν. 1671)1951 «περί Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» ὡς συνεπληρωθῆν διὰ τοῦ Νόμου 3076)1954, 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 92138 ἀπὸ 16.12.1954 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν», «περί ἀναθέσεως ἀσκήσεως ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν Ἐσωτερικῶν», δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 250 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος Β') τῆς 16.12.1954 καὶ 4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 110)1961 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας,

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

*Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ άρθρου 23 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 25.10.1958 Βασ. Διατάγματος (ΦΕΚ 202 τεῦχος Α' τῆς 13.11.1958) κωροθέντος Κανονισμοῦ Ἀλληλογραφίας Χωροφυλακῆς, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Ἡ ἐμπιστευτικὴ ἡμερησία διαταγὴ κοινοποιεῖται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὰς ὑφισταμένας Ὑπηρεσίας, τὰς τηρούσας τὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια ἢ ἀτομικοὺς φακέλλους τοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ, ὃν ἀφορᾷ, ὡς καὶ ἀτομικῶς εἰς αὐτούς, ἢ δὲ κοινῇ τριαύτῃ πρὸς ἀπάσας τὰς ὑφισταμένας Ὑπηρεσίας».

II. Τὸ δεῦτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ άρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Αὕτη κοινοποιεῖται πρὸς τὰς ὑφισταμένας Ὑπηρεσίας, τὰς τηρούσας τὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια ἢ ἀτομικοὺς φακέλλους τοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ, ὃν ἀφορᾷ ἢ ποινῇ, ὡς καὶ ἀτομικῶς εἰς αὐτόν, εἰς τὰς ἀρχὰς δὲ ἐκάστου τετραμήνου κοινοποιεῖται ἐγκύκλιος διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγείου Βασ. Χωροφυλακῆς πρὸς ἀπάσας τὰς ὑφισταμένας Ὑπηρεσίας, ἐν ἣ ἑκτίθεται ἢ καταστάσεις πειθαρχίας τοῦ προηγουμένου τετραμήνου καὶ εἰδικώτερον τὰ διαπραχθέντα χαρακτηριστικὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα, ἄνευ μνείας τοῦ πταιστού, αἱ συνδῆσαι διαπράξεως, αἱ παραληφθεῖσαι ὑπηρεσιακαὶ ἐνέργειαι, πᾶν ἐν γένει στοιχείον, ὅπερ ἐὰν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψει, θὰ προσλαμβάνοντο τὰ δυσμενῆ ὑπηρεσιακὰ ἀποτελέσματα, αἱ δὲ αὐτὰ ἐπιβληθεῖσαι ποιναὶ καὶ τέλος αἱ συνάψεις καὶ ὁ ἀντίκτυπος ἐκ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1961

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

B. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 143

(5)

Περί τρόπου ἀναθέσεως τῆς ἐκτυπώσεως γραμματοσήμων καὶ προμηθείας τῶν ἀναγκασιούτων πρὸς τοῦτο ὑλικῶν.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 2 (περιπτ. 3) τοῦ Ν. Δ. ὑπ' ἀριθ. 4119)1960 «περί τροποποίησης καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορῶν τὰς Ὑπηρεσίας Ταχυδρομείων, κλπ.», μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. 119)1961,

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν—Δημ. Ἔργων Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

*Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ ἐκτύπωσις τῶν ἀναγκαιουσῶν ἐκάστοτε εἰς τὴν Ταχυδρομικὴν Ὑπηρεσίαν σειρῶν γραμματοσήμων, κοινῶν καὶ ἀναμνηστικῶν, ὡς καὶ τῶν συναρῶν πρὸς ταύτας διαφημιστικῶν ἐντύπων πάσης φύσεως, φακέλλων πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας, λευκωμάτων κλπ. δύναται νὰ ἀνατίθῃται ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ διαγωνισμοῦ, μετὰ προηγουμένην λήψιν προσφορῶν, εἰς ἀνεγνωρισμένους Οἴκους τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐκ τῶν διαθετότων τὰ πρὸς τοῦτο πρόσφορα μέσα, πείραν καὶ ἀρτίως ἐγκαταστάσεις καὶ παρεχόντων ἐγγύγυα ἐπιτυχτοῦς ἐκτελέσεως τοιούτων ἐργασιῶν, εἰ δὲ καὶ ἐγγυήσεις ἀσφαλείας.

2. Ἡ ἀνάθεσις τῆς ἐργασίας ἐκτυπώσεως δύναται νὰ ἀφορᾷ εἴτε μίαν ὀρισμένην σειρὰν γραμματοσήμων εἴτε τὰς ἐκδιδομένας σειρὰν γραμματοσήμων ἐντὸς ὀρισμένης χρονικῆς διαρκείας, μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν.

3. Οἱ τεχνικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ ὅροι τῆς ἐκτυπώσεως κλπ., καθοριζόμενοι ὑπὸ τῆς οἰκείας Φιλοτελικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Γεν. Δ/νσεως Ταχυδρομείων, μετὰ σύμφωνον, κατὰ περίπτωσιν, γνωμοδότησιν τῶν παρ' αὐτῇ Συμβουλίων Ταχ. Ἐκμεταλλεύσεως καὶ Ταχ. Ἐνοσῆμων, περιλαμβάνονται εἰς τὰς οἰκείας μεταξὺ τοῦ ἀναδόχου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν συμβάσεις.

4. Ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ὁ χρησιμοποιοῦμενος διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν γραμματοσήμων χάρτης προσφέρεται ἀπολύτως καὶ πληρέστερον διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐμφάνισιν τῶν ἐκδιδομένων σειρῶν, ἢ Ταχ)κῆ Ὑπηρεσία δύναται νὰ προέρχεται εἰς τὴν προμήθειαν τοιούτου χάρτου, δεδοκιμασμένης ποιότητος καταλλήλου διὰ πολύχρωμον ἐκτύπωσιν γραμματοσήμων, ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ διαγωνισμοῦ.

5. Διὰ τὴν κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους ἀνάθεσιν τῶν ἐργασιῶν ἐκτυπώσεως καθὼς καὶ τὴν προμήθειαν χάρτου ἀπαιτεῖται ἡ ἐκδοσις προηγουμένως συμφώνου ἠτιολογημένης γνωμοδότησεως τῶν Συμβουλίων Ταχυδρ. Ἐκμεταλλεύσεως καὶ Ταχυδρομικῶν Ἐνοσῆμων καὶ σχετικῆ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν καὶ Δημ. Ἔργων. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δύναται νὰ διατάξῃ τὴν διενέργειαν δημοσίου μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας, εἴτε μέσω τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Προμηθειῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν—Δημ. Ἔργων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1961

Ἐν Ὄνοματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΥΦΥΡΓΟΙ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(6)

Πράξις ὑπ' ἀριθ. 24, τῆς 18 Φεβρουαρίου 1961

Περί ἐγκρίσεως ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἀφορῶσης τὸ ἐπιτόκιον τῶν καταθέσεων Ταμειευτηρίου παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπεζῇ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν:

α) Τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 588)1948 «περί ἐλέγχου τῆς πίστωσης»,

β) Τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 1665)51 «περί λειτουργίας καὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν».

γ) Τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 3 τοῦ άρθρου 2 τοῦ εἰρημένου Ν. Δ. 588)1948.

δ) Τήν, κατά τήν συνεδρίασιν τῆς 27.1.1961 (Πρακτικὸν Συνεδριάσεως 1186ης), ληφθεῖσαν ἀπόφασιν παρὰ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἐπιτοκίου καταθέσεων Ταμειυτηρίου παρὰ τῆ Ἀγροτικῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος, καί

ε) τήν σχετικὴν εἰσήγησιν τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν ἐν σχέσει μὲ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐπιτοκίου καταθέσεων Ταμειυτηρίου παρὰ τῆ Ἀγροτικῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν τῆς προρρηθείσης ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἀποφασίζει.

Ἐγκρίνει τήν, κατά τήν συνεδρίασιν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 27.1.1961, ληφθεῖσαν ἀπόφασιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω:

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψει:

α) Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 588)7.4.1948 «περὶ ἐλέγχου τῆς πίστωσης»,

β) τήν προγενεστέραν ἀπόφασιν αὐτῆς (Συνεδρίασις 1169) I)27.9.60) τήν ἀναφερομένην εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ἐπιτοκίων ἀνωτάτων ὀρίων ἐπιτοκίων τῶν παρὰ Τραπεζαίαις καὶ τῶ Ταχυδρομικῶ Ταμειυτηρίῳ καταθέσεων κυρωθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 160)16.10.60 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (Φ.Ε.Κ. 175)31.10.60, τεῦχος Α'),

γ) τήν γνώμην τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 588)1948,

δ) τήν ἀνάγκην προσελκύσεως περισσοτέρων καταθέσεων παρὰ τῆ Ἀγροτικῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν πιστοδότησιν τῆς γεωργίας ἣτις θὰ πραγματοποιηθῆ διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ παρὰ τῆ ἐν λόγῳ Τραπεζῆ ἐπιτοκίου καταθέσεων,

ε) τὸ Ἀναγκ. Διάταγμα τῆς 1.6.1933 (δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 131)1.6.33 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως) διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζεται ὅτι τὸ ἐπιτόκιον καταθέσεων Ταμειυτηρίου παρὰ τῆ Ἀγροτικῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος δέον νὰ εἶναι κατὰ 1)4ο)ο κατώτερον τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος διὰ τὰς καταθέσεις τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμειυτηρίων, ἀπεφάτισεν ὅπως, τροποποιούσα τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1169)I)27.9.60 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, καθορίσῃ τὸ ἐπιτόκιον καταθέσεων Ταμειυτηρίου παρὰ τῆ Ἀγροτικῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 100.000 εἰς 4.3)4ο)ο (τέσσαρα καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν) ἑτησίως κατ' ἀνώτατον ὄριον.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις, δέον, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 588)1948 «περὶ ἐλέγχου τῆς πίστωσης», νὰ τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ δημοσιευθῆ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25 Φεβρουαρίου 1961

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Ι. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ

(7)

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 81, τῆς 20 Ἰανουαρίου 1961 Β. Δ., «περὶ μετονομασίας συνδικαλιστῶν κοινοτήτων κλπ.», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 20 τῆς 14 Φεβρουαρίου 1961, τεῦχος Α', φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐνέργεται ἡ κάτωθι διόρθωσις ἡμαρτημένων:

Ἐκ τοῦ ἐσφαλμένου:

Δ'. Ἐν τῷ Νομῷ Μεσσηνίας
Ἐπαρχία Μεσσηνίας

Οἱ συνδικαλισμοὶ «Ἐπικράσιον» καὶ «Παλαιόκαστρον» τῆς Κοινότητος Παλαιόκαστρον μετονομάζονται ἀντιστοίχως, «Παλαιόκαστρον, τὸ» καὶ «Κέντρον, ὁ» εἰς τὸ ὄρθον:

Δ'. Ἐν τῷ Νομῷ Μεσσηνίας
Ἐπαρχία Μεσσηνίας

Ὁ Συνδικαλισμὸς «Ἐπικράσιον» καὶ «Παλαιόκαστρον» τῆς Κοινότητος Παλαιόκαστρον μετονομάζεται ἀντιστοίχως, «Παλαιόκαστρον, τὸ» καὶ «Κέντρον, ὁ».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν)

(8)

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 22 τῆς 18.2.1961 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος πρῶτον), εἰς τὸ ἐδημοσιεύθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 93)6.2.1961 Βασ. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς», ἐπιφέρειται ἡ κάτωθι διόρθωσις:

Εἰς τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2, τρίτον στίχον, ἡ φράσις «Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἀσφαλείας» διορθοῦται εἰς τὸ ὄρθον «Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἑθνικῆς Ἀσφαλείας».

(Ἐκ τῆς Γεν. Δ)νσεως Χωροφυλακῆς)

(9)

Εἰς τὸ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 18 τῆς 7.2.1961 Φ.Ε.Κ. (τ. Α') δημοσιευθὲν ὑπ' ἀριθ. 61 Β. Διάταγμα περὶ ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν Ἀθηνῶν ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι διορθώσεις:

α) Αἱ δύο τελευταῖαι σειραὶ τοῦ προῖμου ἀντικαθίστανται ἐκ τοῦ ἐσφαλμένου «καὶ Ἰνστιτούτου Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν κλπ. σκοπιῆς αἱ μὲν καὶ διατάσσουσι» εἰς τὸ ὄρθον «καὶ Ἐργαστηρίων καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσουσι».

β) Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 4 ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμένου «Κέντρου» τίθεται τὸ ὄρθον «Κέντρον».

γ) Εἰς τὸ ἐδάφιον β' παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμένου «παράδ'δοντα» τίθεται τὸ ὄρθον «παραδόσαντα».

δ) Εἰς τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 12 ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμένου «παρ.» τίθεται τὸ ὄρθον «περ.».

ε') Εἰς τὸ ἄρθρον 17 ὁ αὐξων ἀριθμὸς τῶν παραγράφων μετὰ τὴν παράγραφον 2 διορθοῦται ἀντὶ τῶν ἀριθμῶν 4, 5, 6, 7 καὶ 8 εἰς τὸ ὄρθον «3, 4, 5 καὶ 6».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας καὶ Ἐρευνῶν)